

OSTRAVSKÉ DNY

festival hudby dneška

2021

OSTRAVA DAYS

today's music festival

ÚT / TUE • 24. 8. 2021

Katedrála Božského Spasitele / Cathedral of the Divine Saviour

19:00

HLASY V KATEDRÁLE

VOICES IN THE CATHEDRAL

Ana Sokolović – *Six voix pour sirènes / Six voices for Sirens (2000)*

Skladatelka Ana Sokolović (1968) je významnou osobností soudobé hudby, která je respektována a uznávána v Kanadě i na mezinárodním poli. Autorčiny kompozice prostupují balkánské rytmy a jsou ovlivněny různými uměleckými odvětvími. Stále se rozrůstající okruh jejich posluchačů přitahuje a fascinuje zejména nevídaná míra fantazie, kterou tato díla oplývají. Sokolović má na svém kontě řadu úspěšných a prestižních spoluprací s kanadskými orchestry, předními hudebními umělci a také mnoha quebeckými komorními soubory. Její rozmanitá tvorba, za níž obdržela velké množství vyznamenání a cen, zahrnuje rovněž opery – např. její opera *The Midnight Court* byla uvedena v Royal Opera House v Covent Garden. Kromě skladatelských aktivit se věnuje i pedagogické činnosti a působí jako profesorka kompozice na Montrealské univerzitě. V České republice měla velký divácký ohlas její opera *Svatba*, provedená na NODO/Dny nové opery Ostrava 2020.

Skladba *Six voix pour sirènes / Six voices for Sirens* (Šest hlasů pro Sirény) je inspirována srbským folklorem a ovlivněna tradičním srbským zpěvem. Dílo rovněž vzdává čest starověké pověsti o Sirénách a jejich překrásných hlasech. Text kompozice v sobě ukrývá určitý humorný aspekt, který obvykle nebývá se Sirénami spjat – interpretky tak působí jako nezbedné kanadské operní děvy, jež jsou fascinovány slovními hříčkami. Ty kupříkladu zahrnují anglická slova, která pronikla do quebeckého slovníku. Kompozice *Six voix pour sirènes / Six voices for Sirens* je založena na textu Nathalie Mamias, byla objednána divadlem Queen of Puddings Music Theatre a její realizace byla zaštitěna Québeckou uměleckou radou.

Ana Sokolović

Ana Sokolović – Six voix pour sirènes / Six voices for Sirens (2000)

An important figure in contemporary music, the composer Ana Sokolović (1968) has distinguished herself both in Canada and internationally. Her works, infused with Balkan rhythms, are influenced by different artistic disciplines and seduce an ever-growing audience, drawing them into her vividly imagined world. Sokolović has collaborated with many prestigious Canadian orchestras, solo artists, and Quebecois chamber music ensembles. Her varied repertoire, which has received numerous awards and prizes, includes several operas, such as *The Midnight Court*, which was produced at the Royal Opera House Covent Garden. In addition to her activities as a composer, Ana Sokolović is also a professor of composition at the University of Montreal. Her opera *Svadba* was performed at NODO/New Opera Days Ostrava 2020 to great acclaim.

Six voix pour sirènes / Six voices for Sirens – Inspired by Serbian folklore and influenced by Serbian vocal tradition, this piece pays homage to the ancient legend of the beauty of the voices of the Sirens. The text reveals a sense of humor not normally associated with Sirens, establishing them as six very mischievous Canadian divas who have a particular fascination with word play, which includes English words that have found their way into the Quebecois vocabulary. *Six voix pour sirènes / Six voices for Sirens* is based on text by Nathalie Mamias. The composition was commissioned by the Queen of Puddings Music Theatre with funding from the Québec Arts Council.

Ana Sokolović

Haštal Hapka – Prague in Lines (2020)

Haštal Hapka (1997) se narodil v Praze a při své lásce k ní v ní pravděpodobně i navždy zůstane. Po dokončení všeobecně zaměřeného gymnázia se odebral na Filosofickou fakultu Univerzity Karlovy, kde se zabýval fonetikou a obecnou lingvistikou, a paralelně studoval skladbu u Jiřího Churáčka na Konzervatoři Jaroslava Ježka. Po třech letech předsedal na Hudební a taneční fakultu Akademie múzických umění v Praze, kde nyní vstupuje do třetího ročníku ve skladatelské třídě Slavomíra Hoříny. Od roku 2020 je také členem Akademie sborového zpěvu při Pražském filharmonickém sboru, kde se tyčí s ostatními pěvci v basové sekci. Je vášnivým fanouškem hromadné dopravy, tomuto tématu se dokonce věnoval i v některých skladbách (např. *15 pro tři hráče na bicí nástroje*), dále má velmi rád stromy (a obzvláště topoly), jimž také věnoval jednu svou skladbu (*Stromy* pro klavír na čtyři ruce), a obecně zbožňuje cokoli spojené s touláním se po Praze a nacházením jejích zajímavých zákoutí. Zároveň je i přes své nepřilíh sportovní vzezření a zaměření členem I. plaveckého klubu otužilců Praha, kde se každou zimu (chudák chlapec) dobrovolně vrhá do ledové Vltavy poblíž Branického mostu.

Prague in Lines – jako obrovský milovník Prahy a toulání se v ní se potýkám s otázkou, zda lze tuto svou lásku ke svému rodnému městu vtisknout nějak hmatatelně do hudební kompozice. Pokaždé to rád zkouším jiným způsobem. Zde jsem se oprostil od klasické notace s tím cílem, aby interpreti skrze svůj vizuální vjem cítili jednotlivé tóny a výrazy tak nějak materiálněji, aby jimi cestovali. Ve skladbě *Prague in Lines* pracuji s grafickou partiturou volně inspirovanou proměnami pražských obzorů. Jedním vodítkem je čas, který spolu se skladbou plyne dopředu napříč věky, skladba tedy začíná prázdnou kopcovitou krajinou a postupně se v ní vrství další a další zásahy civilizace. Druhým vodítkem je prostor, kdy se v průběhu skladby volně odráží obrazy Prahy tak, jak jdou po sobě ze severozápadu na jihovýchod. Cílem není kopie skutečnosti, ve skladbě nenajdeme přesné obrazy pražských dominant, partitura pouze zhmotňuje nálady a proměny jednotlivých časových a prostorových etap.

Haštal Hapka

Haštal Hapka – Prague in Lines (2020)

Haštal Hapka (1997) was born in Prague and due to his love for this city, he will probably never move away from it. He attended the Faculty of Arts of the Charles University, where he studied phonetics and general linguistics, and simultaneously studied composition under Jiří Churáček at the Jaroslav Ježek Conservatory. After three years, he switched to the Music and Dance Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague, where he is currently entering the third grade in the composition class of Slavomír Hořinka. Since 2020, he has also been the member of the Choral Academy run by the Prague Philharmonic Choir, where he is sure to be noticed in the bass section. He is a passionate lover of public transport and has explored this topic in some of his compositions (for instance in *15* for three percussionists). He also likes trees very much (especially poplars), and simply adores anything connected with roaming Prague and discovering its hidden corners. At the same time, despite his rather unathletic build and interests, he is the member of the first club of cold-water swimmers in Prague, and each winter he willingly (poor boy) throws himself in the freezing Vltava river near the Braník bridge.

Prague in Lines – as a great lover of Prague who adores roaming its streets, I am often faced with the challenge of expressing love for my native city in some tangible form. I like to try it in different ways. In this piece, I freed myself from the constraints of classical notation with the aim of letting the performers feel the individual tones and expressions through their vision somewhat more materially – essentially to travel through them. In *Prague in Lines*, I work with a graphic score that is freely inspired by the metamorphoses of the Prague skyline. Time is one of its guiding principles and it flows forward through different eras simultaneously within the composition. The composition therefore starts with a hilly landscape which is gradually filled with layers of more and

more impacts of civilization. The second guiding principle is space, with images of Prague loosely reflected over the course of the piece as they follow one another from northwest to southeast. The aim of the piece is not to replicate reality as we will not find exact images of Prague's landmarks in the composition. The score merely materializes moods and transformations of individual temporal and spatial periods.

Haštal Hapka

Sourena Mosleh – Im Nebel (2017)

Sourena Mosleh (1996, Teherán) je perský skladatel a zvukový inženýr. Ve věku deseti let začal hrát na klavír a o pět let později dokončil svou první skladbu – *Sonátu pro sólové violoncello*. V roce 2013 získal za sborovou kompozici *Lahzeye Didar* 3. cenu v mezinárodní skladatelské soutěži Renaissance (Gjumri, Arménie) a byl jejím nejmladším účastníkem. Absolvoval bakalářské studium v oboru kompozice na Soukromé univerzitě Antona Brucknera v Linci a v oboru elektronika na Univerzitě aplikovaných věd Technikum ve Vídni. Mnoho autorových děl bylo provedeno v Rakousku, včetně světové premiéry jeho orchestrální skladby *Grandfather's Caucasus* (festival Leicht über Linz, 2016). V současné době Mosleh studuje dvouobor elektronické inženýrství / zvukové inženýrství na Technologické univerzitě ve Štýrském Hradci a Univerzitě umění Štýrský Hradec. Pracuje též jako učitel hry na klavír a hudební teorie.

Má sborová kompozice *Im Nebel* (V mlze) vychází ze stejnojmenné básně Hermanna Hesseho. Zvolil jsem tento text, protože autorova slova přesně odrážela pocity, které jsem zažíval v době, kdy jsem na díle začal pracovat – jednalo se především o osamělost či strach – a našel jsem v této básni útěchu. Souzvuky ve skladbě *Im Nebel* by na posluchače měly přenést emocionální náboj díla. Propojení textu a využití harmonie pak vytváří zvláštní kontemplativní atmosféru. Jsem přesvědčen o tom, že téma „osamění“ je dnes aktuálnější než kdy dříve – existuje tolik možností, jak se spolu lidé mohou spojit a komunikovat, obzvláště na sociálních sítích či internetu. Nicméně i přesto zůstává osamělost velkým problémem. V dnešní době se hodně lidí cítí osaměle, nebo jim připadá, že jsou nepochopeni a přehlíženi. Celosvětová pandemie tuto situaci ještě zhoršila. To je jeden z mnoha důvodů, proč má kompozice vypovídat o tomto závažném tématu, jež se dotýká velkého počtu lidí. Je to důležité poselství pro každého.

Sourena Mosleh

Sourena Mosleh – Im Nebel (2017)

Sourena Mosleh (1996, Tehran) is Persian composer and sound engineer. At 10 he started playing piano and 5 years later he finished his first composition *Sonata for Cello solo*. In 2013, he was the youngest participant in the international competition Renaissance (Gyumri, Armenia), and won third place for his choral piece *Lahzeye Didar*.

He completed his bachelor's degree in composition at the Anton Bruckner Private University in Linz and electronics at the University of Applied Sciences Technikum in Vienna. Many of his compositions have been performed in Austria, including the world premiere of the orchestral piece *Grandfather's Caucasus* in the festival Leicht über Linz (2016). Mosleh is currently completing a dual degree in electrical engineering / sound engineering at the Graz University of Technology and Graz University of Art. He works as a piano and music theory teacher.

My choir piece *Im Nebel* (In the Fog) is based on the poem of the same name by Hermann Hesse. I chose this poem because when I composed it the feelings in my soul were mainly loneliness and fear – I could really find myself in Hesse's words. The harmonies in *Im Nebel* let the audience feel the emotional components of the piece. The combination of lyrics and harmonies should make the audience pensive. I am convinced that the topic of "loneliness" is more current than ever before – there are so many possibilities to connect and communicate, especially because of social media and the internet. But still, there is loneliness. So many people in this world feel alone, misunderstood or marginalized. The worldwide pandemic has aggravated this situation. This is one of the reasons why this piece makes an important statement to the public. It has a strong message for everyone.

Sourena Mosleh

Raven Chacon – *Biyán* (2011)

Raven Chacon je skladatel, performer a tvůrce instalací, který pochází z Fort Defiance v indiánské rezervaci Navajo Nation (rezervace se rozkládá na území tří států USA – Arizony, Utahu a Nového Mexika, pozn. překl.). Jako sólový umělec, spolupracovník, nebo člen kolektivu Postcommodity vystoupil či vystavoval svá díla na významných festivalech a v prestižních institucích (Whitney Biennial, documenta 14, REDCAT, Muzeum současného umění v Montréalu, Sanfranciský festival elektronické hudby, Chaco Canyon, Ende Tymes Festival, 18. Bienále v Sydney, Kennedyho centrum). Každý rok vede v rámci programu Native American Composer Apprenticeship Project (NACAP) kompoziční kurz určený pro 20 studentů, který je zaměřen na tvorbu pro smyčcové kvarteto. Chacon obdržel několik stipendií a cen – stipendium organizace United States Artists (hudba), cenu organizace Creative Capital (vizuální umění), stipendium organizace Native Arts and Cultures Foundation a ocenění za hudební kompozici Berlin Prize, které udílí Americká akademie. Žije v Albuquerque (Nové Mexiko).

Skladba *Biyán* byla objednána souborem Chatter Ensemble (Albuquerque, Nové Mexiko). Název skladby pochází z navažštiny – slovo „biyán“ znamená „píseň“; jednotlivé části kompozice se opakují tak, jak by se mohla opakovat pomyslná píseň, kdyby byla zpívána celou noc.

Raven Chacon – *Biyán* (2011)

Raven Chacon is a composer, performer and installation artist from Fort Defiance, Navajo Nation. As a solo artist, collaborator, or with Postcommodity, Chacon has exhibited or performed at Whitney Biennial, documenta 14, REDCAT, Musée d'art Contemporain de Montréal, San Francisco Electronic Music Festival, Chaco Canyon, Ende Tymes Festival, 18th Biennale of Sydney, and The Kennedy Center. Every year, he teaches 20 students to write string quartets for the Native American Composer Apprenticeship Project (NACAP). He is the recipient of the United States Artists fellowship in Music, The Creative Capital award in Visual Arts, The Native Arts and Cultures Foundation artist fellowship, and the American Academy's Berlin Prize for Music Composition. He lives in Albuquerque, NM.

Biyán was commissioned by Chatter Ensemble of Albuquerque, New Mexico. The title is the Navajo word for "song" and moments of this composition repeat in the way that a song might if it were sung all night.

Raven Chacon

Bernhard Lang – *Hermetica V „Fremde Sprachen“* (2011)

Bernhard Lang (1957) se po studiích na Brucknerově konzervatoři v Linci přestěhoval do Štýrského Hradce (Grazu), kde studoval klasický i jazzový klavír. Po ukončení studia se stal žákem polského skladatele Andrzeje Dobrowolského, který jej seznámil s technikami nové hudby. Od roku 1998 vyučuje hudební teorii, harmonii a kontrapunkt na Univerzitě hudebních a dramatických umění ve Štýrském Hradci a od roku 2003 zde rovněž působí jako profesor skladby. Jeho hlavním zájmem je od roku 1999 hudební divadlo odvozené z teorie „diference/opakování“. Jak uvedl pro Český rozhlas Petr Bakla: „K rozmanité a hluboce promyšlené práci se zvukovými smyčkami Langa inspirovaly filmy Martina Arnolda, experimentální hráči na gramofony jako Philip Jeck, a také Deleuzův spis *Différence et répétition*. Zatímco minimalismus si liboval v pozvolných procesech a opakování vyvolávalo spíše meditativní atmosféru, Lang ve svých skladbách pracuje s ostrými střihy a nepravidelností, vzniká nepředvídatelná hudba plná zvrátů.“ Od roku 2009 působí jako lektor na festivalu Ostravské dny; jeho opera *Der Reigen* se v roce 2014 stala centrem pozornosti festivalu NODO a na OD 2017 měla premiéru kompozice *Monadologie XXXVII „Loops for Leoš“*, kterou napsal přímo pro festival. Ostravské centrum nové hudby uvede 16. listopadu 2021 v pražském multifunkčním sálu DOX+ koncert *Zásadní Bernhard Lang*.

Hermetica V „Fremde Sprachen“ je součástí řady chorálních skladeb, jejichž základem jsou různé hermetické texty. Jejich výběr sahá od antických mystických spisů až

po kvazi dadaistické, enigmatické kódy (jako v případě této kompozice): slyšíme zvuky, které mohou evokovat určité fantaskní jazyky, nicméně za znějícími slovy se nenachází žádný smysluplný význam; jazyk se přeměňuje v pouhé zvuky, v neznámé, cize působící blábolení, nabývající různých významů a konotací v závislosti na individuální interpretaci posluchače; může se rovněž jednat o určité „vnitřní hlasy“ – hlasy andělů či démonů, které k nám promlouvají když jsme v transu, nebo v různých fázích spánku a polobdělých stavech, hlasy, jež jsou popisovány ve středověkých grimoárech (čarodějnických, kouzelných knihách). Kompozice sestává z pozměňovaných/opakovaných smyček, které zvukový obraz skladby rozkládají a opět sestavují dohromady. Tento obraz někdy zůstává strnulý, jindy se proměňuje. Basový klarinet ve skladbě funguje jako dodatečný hlas, jehož zvuk postupně začne připomínat jakýsi archaický nástroj – v sólovém partu je využita nová technika „Parkephonics“, založená na transkripčních skladeb Evana Parkera.

Bernhard Lang

Bernhard Lang – Hermetica V „Fremde Sprachen“ (2011)

Bernhard Lang (1957) studied piano at the Bruckner Conservatory Linz and then moved to Graz to study classical and jazz piano. After finishing his studies, Lang took courses in composition with Polish composer Andrzej Dobrowolski, who introduced him to the techniques of new music. In 1998, Lang began teaching classes of his own in music theory, harmony, and counterpoint at the University of Music and Performing Arts in Graz. He has held a professorship in composition there since 2003. Since 1999, Lang's main interest has been music theatre, derived from his theory of “difference/repetition”. Speaking to Czech Radio, Petr Bakla had this to say about Lang's method: “His varied and thoughtful work with loops has been inspired by Martin Arnold's films, experimental turntablists like Philip Jeck or by Deleuze's book *Différence et répétition*. Whereas minimalism revealed in gradually unfolding processes and the repetition evoked a rather meditative atmosphere, Lang incorporates jump-cuts and irregularities that result in an unpredictable music full of sudden turns.” He has been a lecturer at Ostrava Days since 2009, and the festival frequently features his compositions – Lang's opera *Der Reigen* became a highlight of NODO 2014 and his composition *Monadology XXXVII “Loops for Leoš”* was written directly for OD 2017 and premiered during the festival. Ostrava Center for New Music will present concert *Essential Bernhard Lang* on 16th November 2021 at the DOX+ multifunctional hall in Prague.

Hermetica V „Fremde Sprachen“ is part of a series of choir pieces, based on a collection of hermetic texts, ranging from antique mystical writing to quasi dadaistic enigmatic codes like in this very piece: the vocal sounds of languages imagined, or listened to without actually understanding the meaning; language being transformed into sound, alien gibberish being transformed into imaginary meanings and signs by projection and individual interpretation; this might be inner voices, voices of angels and demons happening in trance or sleep-states, the voice's medieval grimoires described.

The musical machinery of difference/repetition-loops is used for both analyzing and evoking sound, sometimes insisting, sometimes transforming. The role of the bass-clarinet is that of an additional voice, which is transformed into some archaic instrument in the solo, using a new technique of “Parkerphonics,” based on transcriptions from the works of Evan Parker.

Berhnard Lang

Petr Kotík – Děvín (2000–2004)

Petr Kotík (1942, Praha) je nezávislým skladatelem a hudebníkem. Jako dirigent a flétnista interpretuje vlastní kompozice i díla skladatelů, kteří náleží do okruhu umělců, s nimiž buď přímo spolupracuje, nebo je to hudba historická, kterou Kotík pokládá za důležitou část vývoje směřujícím k dílům naší doby. Jeho aktivity byly vždy vedeny úsilím vyrovnat se se současnými uměleckými a hudebními otázkami. Jeho technická vybavenost jako výkonného umělce mu umožňovala realizovat náročné projekty, často považované za nerealistické. Od počátku své dráhy spolupracoval s hudebníky vysokých kvalit, což je jeden z důvodů, proč projekty, které inicioval, uspěly. Je znám jako zakladatel a iniciátor mnoha ansámbľů (v Praze to byly Musica Viva Pragensis (1961–1964) a QUaX Ensemble (1966–1969), v New Yorku S.E.M. Ensemble a S.E.M. Orchestra (1970–dodnes), v Ostravě Ostravská banda (2005–dodnes) a ONO (2017–dodnes)) a řady projektů (např. Festival hudby výjimečných délek (1997) v Praze, Ostravské dny (2001–dodnes), Dny nové opery Ostrava (2014–dodnes), Beyond Cage Festival (2012) v New Yorku). Jako skladatel je Kotík autodidakt, i když kompozici studoval – nejdříve u Vladimíra Šrámka a hlavně u Jana Rychlíka v Praze (1959–1963), následně na Vídeňské hudební akademii u Karla Schiskeho a Hannse Jelinka (1963–1966). Již v začátcích své kariéry byl ovlivněn myšlenkami a koncepty Johna Cage. K jeho důležitým inspiračním zdrojům se později přiřadili Gertrude Stein, R. Buckminster Fuller a Ezra Pound. Autorova skladatelská tvorba zahrnuje symfonická, komorní i operní díla. Kotík je uměleckým ředitelem Ostravského centra nové hudby, žije a pracuje v New Yorku, kam se odstěhoval v roce 1969 (s častými pracovními návštěvami Ostravy a Prahy).

Už si nepamatuji důvod, proč jsem v roce 2000 vybral kapitolu *Děvín* z poslední Vančurovy knihy *Obrazy z dějin národa českého*. Hledal jsem český text pro skladbu, kterou jsem se chystal psát pro český vokální soubor a zvolit Vančuru pro mě bylo přirozené. Způsob, jakým píše, jeho mistrovská čeština, nemá obdoby u žádného jiného spisovatele. Kapitola *Děvín* popisuje středověké drama mocenského boje, zápasu a dobývání. Přesto plyne text přirozeně, bez emocí, není dramatický, je popisný a plný Vančurovy vysoké kultury výrazu a myšlení.

V přípravách na provedení pro nadcházející Ostravské dny čtu znovu partituru a jdu od slova ke slovu. A najednou začínám chápat širší souvislosti toho, o čem Vančura píše. Nepřímo naznačuje širší pohled na historii (našeho) národa, této skupiny Středoevropanů, kteří mluví jedním jazykem v jeho různých odstínech a dialekttech: Češi,

Moravané, (někteří) Slezané a Slováci. Tato relativně úspěšná skupina lidí je totiž více než tisíc let trnem v oku svým mnohem mocnějším sousedům. Překvapilo mě, jak se kapitola *Děvín* k této tisícileté historii nepřímou vztahuje – kdy se nás sousední mocnosti znovu a znovu pokoušejí buď zničit, nebo srazit „tam, kam patříme“. A jak do toho překvapivě zapadá i sám Vančurův osud – osud jednoho z největších spisovatelů českého jazyka, pro kterého si uprostřed noci v roce 1942 přišlo německé Gestapo, odvedlo ho a popravilo. (*Obrazy z dějin* končí uprostřed věty, kterou Vančura psal, když byl zatčen). Člověk se často ptá, jak by asi dnes Československo vypadalo, nebýt těchto nedávných pohrom – německé okupace (1939–1945) a „normalizačních let“ (1969–1989), které následovaly po sovětské invazi v roce 1968. Příběh knížete Rastislava z 9. století, jehož úspěch rozčilil krále Ludvíka Němce natolik, že dvakrát napadl Velkou Moravu, nebo na příklad mnohem později, porážka českých stavů v bitvě na Bílé hoře v roce 1621. Tato porážka by sama o sobě neměla tehdy znamenat velkou pohromu. Intenzita teroru, který ale následoval – téměř masová poprava nevhodných osobností, vyhnání intelektuálů a germanizace populace – to vše je v tehdejší dějinném kontextu bez precedentu. To je jen několik příkladů, o kterých se zmiňuji. Pohled do minulosti je poučný, ale není to to nejpodstatnější. Budoucnost je daleko důležitější.

Petr Kotík, 2021

Petr Kotík – *Děvín* (2000–2004)

Petr Kotík (1942, Prague) has been an independent composer and musician throughout his professional life. As a conductor and flautist, he performs both his own compositions and works by composers whom he regards as relevant to his own musical concerns. Kotík's activities have always been guided by his sense of contextual issues within contemporary art and music. His ability as a performer and organizer have enabled him to realize projects often thought to be unrealistic. The projects Kotík has undertaken succeed partly thanks to his association with outstanding musicians. He has founded and directed music ensembles both in the Czech Republic and the U.S. – *Musica viva Pragensis* (1961–1964) and *QUaX Ensemble* (1966–1969) in Prague, the *S.E.M. Ensemble and Orchestra of the S.E.M. Ensemble* (1970) in New York, *Ostravská banda* (2005) and *ONO Orchestra* (2017) in Ostrava – and numerous projects – the festival “*Music of Extended Duration*” (1997) in Prague, *Ostrava Days* (2001), *New Opera Days Ostrava* (2014), and *Beyond Cage Festival* (2012) in New York. Although Kotík can be identified as a self-taught composer, he studied composition in Prague with Vladimír Šrámek and Jan Rychlík (1960–1963), and later at the *Akademie für Musik* in Vienna with Karl Schiske and Hanns Jelinek (1963–1966). Since the early stages of his career, Kotík has been influenced by the ideas and concepts of John Cage and later drew his inspiration from Gertrude Stein, R. Buckminster Fuller, and Ezra Pound. His work spans symphonic compositions, chamber works and opera. Kotík is the artistic director of *Ostrava Center for New Music* and lives and works in New York City with occasional working visits to Ostrava and Prague.

Why I chose the chapter *Děvín* from Vladislav Vančura's last book *Scenes from the History of the Czech Nation* [Obrazy z dějin národa českého] I do not remember. It was in 2004, and I was looking for a text in Czech for my next composition, which would be written for a Czech vocal ensemble. Vančura was a natural choice as his use of language is unmatched by any other Czech writer. The chapter *Děvín* describes the drama of a medieval power struggle, rivalry and conquest. Yet the writing is neither dramatic nor emotional, but rather full of Vančura's beauty of thought and expression.

I am reading the score again in preparation for the performance this coming August at Ostrava Days. By reading the text word by word, I came to an understanding of its wider implications. Vančura is indirectly suggesting a broader look at the history, namely, the existence of this small nation, this group of people in Central Europe, who speak one language in its different shades and dialects: Czechs, Moravians, (some) Silesians, and Slovaks. They are relatively successful people, who for more than a thousand years, have been a thorn in the eye of their much more powerful neighbors. I am astonished by how much *Děvín* illustrates and suggests this long history – time and again the neighboring powers tried to bring these people down, or at least put them “where they belong”. And unwillingly, even Vančura's fate is part of it – one of the greatest writers in the Czech language, he was arrested by the German police in the middle of the night in 1942, taken away and executed (this book ends with an unfinished sentence as they came and took him away). One often wonders what Czechoslovakia would look like today, if not for recent catastrophes: the German occupation (1939–1945) and the “normalization years” (1969–1989) following the Soviet invasion in 1968; the 9th century story of Prince Rastislav, whose success upset the German King Ludwig to such a degree that he invaded Greater Moravia twice, or much later, the defeat of the Czechs at the Battle of White Mountain in 1621 (this defeat in itself would not have been a big problem if it would not be for the terror, the executions, the intellectuals driven to exile, and the Germanization of the population. Within a European context, these steps on the part of the Austrian victors has been without precedent). Those are just some of the examples I am talking about. Looking into the past is instructive, but not the most important thing. What matters is the future.

Petr Kotík, 2021